

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ ТУРИЗМУ, БІЗНЕСУ І ПСИХОЛОГІЇ
КАФЕДРА МЕНЕДЖМЕНТУ ТА МАРКЕТИНГУ

КУРСОВА РОБОТА:

навчальної дисципліни “Міжнародне право”

на тему: Структура та діяльність Інтерполу

Студентки 4 курсу групи ПР-04-19
факультету туризму бізнесу психології
спеціальності 081 Право
Лісової Єлизавети Євгеніївни

Керівник к.ю.н., доц. Машков Є.К.

Оцінка:

Національна шкала _____

Шкала ECTS ____ Кількість балів _____

Члени комісії

(підпис) (прізвище та ініціали)

(підпис) (прізвище та ініціали)

(підпис) (прізвище та ініціали)

ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1. ІСТОРІЯ СТАНОВЛЕННЯ І РОЗВИТКУ ІНТЕРПОЛУ	5
1.1 Завдання та принципи діяльності Інтерполу.....	6
1.2 Інституційна система Інтерполу	7
РОЗДІЛ 2. ОРГАНІЗАЦІЙНА СТРУКТУРА ІНТЕРПОЛУ. ФУНКЦІЙОГО КЕРІВНИХ ОРГАНІВ	9
2.1 Генеральна Асамблея Інтерполу.....	9
2.2 Виконавчий Комітет.....	11
2.3 Генеральний Секретаріат.....	12
2.4 Національні центральні бюро Інтерполу. Організаційно-функціональна структура національних центральних бюро Інтерполу в зарубіжних країнах.....	15
РОЗДІЛ 3. НАЦІОНАЛЬНЕ ЦЕНТРАЛЬНЕ БЮРО ІНТЕРПОЛУ (НЦБІ) В УКРАЇНІ	19
ВИСНОВКИ	21
СПИСКИ ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	23
ДОДАТКИ	24

Вступ

Актуальність теми. Тема вибрана мною для курсової роботи, в наш час є доволі актуальною. Пояснення цілком логічне, сьогодні Інтерпол – провідна міжнародна організація, яка завдяки винятковій структурі, правовій базі й технічному оснащенню здатна ефективно і раціонально координувати міжнародне поліцейське співробітництво. Це унікальна міжнародна організація, яка бере безпосередню участь у попередженні та локалізації злочинності.

Проте проведення незалежних розслідувань, розкриття злочинів та розшук злочинців не входить до мандату Інтерполу. З погляду сучасного міжнародного права така діяльність неможлива. До мандату Інтерполу входить координація спільних операцій поліцейських сил різних країн, сприяння координації та синхронізації їх проведення, а також оголошення міжнародних розслідувань злочинців, які ховаються від правосуддя.

Сьогодні до Міжнародної організації кримінальної поліції входять 188 країн. За 80-річну історію організації було створено широкий спектр діалогових систем із використанням сучасних інформаційних технологій, особливо з розгалуженою мережею комп'ютерних баз даних. Стратегічний план удосконалення діяльності Інтерполу передбачає Програму розвитку інформації, метою якої є забезпечення всіх держав-членів Інтерполу сучасними та спеціалізованими засобами зв'язку. Більше того, професіоналізм експертів та інших співробітників INTERPOL широко визнаний у всьому світі.

Інтерпол — єдиний глобальний центр із розкриття конкретних злочинів, координації та координації спільної роботи, вироблення спільної стратегії та тактики, механізм взаємодії служб кримінальної поліції різних країн світу та посередників. Для боротьби із транснаціональною злочинністю

Мета і завдання дослідження. Мета курсової роботи полягає в основі дослідження правової основи та складових елементів інституційної системи Міжнародної організації кримінальної поліції. Для досягнення поставленої мети необхідно вирішити такі основні завдання:

- Дослідити правові основи, статус, порядок утворення, функції, повноваження, процедуру прийняття рішень та їх виконання Генеральною Асамблеєю Інтерполу, Виконавчим комітетом, Президентом Генеральним Секретаріатом та Генеральним Секретарем Інтерполу
- Дати визначення понять і юридичних конструкцій, що використовуються в даній темі.

Об'єктом дослідження. Є нормативні акти, які безпосередньо встановлюють засади діяльності робочого апарату Інтерполу

Предметом дослідження Є аналіз складу та організації Інтерполу

Метод дослідження. У курсовій роботі використовувались такі методи дослідження як: теоретичного аналізу й систематизації, порівняльно-правовий, історико-типологічний, соціокультурний.

Практичне значення одержаних результатів полягає в тому, що сформульовані в роботі пропозиції та висновки які можуть бути використанні у:

- Сфері правотворчості – для вдосконалення міжнародного законодавства України.

Структура та обсяг курсової роботи. Курсова робота складається з вступу, трьох розділів, висновків та списку використаної літератури. Загальна кількість сторінок -24.

Розділ 1. Історія становлення і розвитку Інтерполу

Історичні корені міжнародного співробітництва у протидії злочинності сягають витоків виникнення держави та права, насамперед це стосується інституту екстрадиції (видачі злочинців). Зокрема існують документальні свідчення того, що здавна існували злочинці, які прагнули уникнути покарання, залишаючи свою країну. Найдавніший з них датується ще 1296 р. до н. е. — це угода, укладена між царем хетів Хаттусілем III та фараоном Рамсесом II, щодо видачі єгипетських втікачів, у поліцейському музеї м. Гамбург (Німеччина) демонструвалося прохання про допомогу в розшуку раба, який вчинив крадіжку та втік до Олександрії, цей документ належить до 145 р. до н. е. Відповідальність за такі злочини, як вбивство, пограбування, крадіжка передбачалися міжнародними договорами Давньої Русі із Візантією.

[1]

Не менш давню історію мають такі злочини, як работоргівля та піратство, одним з найбільш давніх злочинів міжнародного характеру є фальшування грошей, за яке передбачалося покарання законами Давньої Індії, Греції, Єгипту та Риму.

Наприкінці XIX початку XX сторіччя, перед правоохоронними органами усього світу дедалі частіше почало поставати питання розшуку і затримання осіб, які вчинили злочини і переховуються від кримінальної відповідальності за кордоном. Реалії суспільного життя, а саме розвиток економічних, політичних і соціальних зв'язків між державами сприяли інтегруванню злочинності на міжнародний рівень. Саме тоді виникла потреба у створенні міжнародної поліцейської організації для забезпечення належної співпраці правоохоронних органів різних держав у боротьбі проти міжнародної (або транснаціональної) злочинності.

Інтерпол було засновано після Міжнародного конгресу кримінальної поліції, що відбувся у Відні 1923 р., де взяли участь 138 представників з 20 країн Європи, Азії та Америки. З 1941 року контакти Міжнародної комісії кримінальної поліції з іншими країнами практично перервалися. А після

закінчення Другої світової війни були здійснені великі зусилля для відродження цієї організації. [2]

7 вересня 1923 вважається офіційною датою заснування Міжнародної організації кримінальної поліції.

Слід зазначити, що слово "Інтерпол" (сучасне позначення-символ організації) вперше з'явилося на сторінках "Journal de Monaco" у статті про Перший Міжнародний конгресу квітні 1914 року кримінальної поліції і використовується з 22 липня 1946 року як телеграфне позначення адреси штаб-квартири в Парижі.

Співпраця органів поліції в рамках Інтерполу ґрунтується на діях цих органів на їх території та суворо відповідає національному законодавству. Усі країни, що входять до Інтерполу, мають рівні права незалежно від розміру їхнього фінансового внеску.

Наразі 190 країн є членами Міжнародної організації кримінальної поліції(Інтерпол).

1.1 Завдання та принципи діяльності Інтерполу

Міжнародна організація кримінальної поліції (ІНТЕРПОЛ) є глобальною поліцейською агенцією, головними завданнями якої є: підтримка глобальної безпеки; допомога державам глобальної системи у спільній роботі з розслідування міжнародних злочинів і притягнення правопорушників до відповідальності; сприяння всесвітньому співробітництву поліції та боротьбі зі злочинністю; надання допоміжних послуг, експертні знання та навчання для правоохоронних органів у всьому світі, а також зосередження на деяких сферах незахищеності та транснаціональної злочинності: організованої злочинності, тероризму, кіберзлочинності.

Згідно зі Статутом, Інтерпол не бере участі та не втручається у діяльність політичного, військового, релігійного чи расового характеру.

Заснований Інтерпол у 1923 році у Відні, Австрія його штаб квартира розташована в Ліоні, Франція, та має національні центральні бюро у всіх 194 державах-членах, що робить його найбільшою організацією поліції у світі та

сім регіональних бюро у всьому світі. Агентство допомагає співпраці між національними правоохоронними органами через різні бази даних кримінальних злочинів та комунікаційні мережі. [3] Агентство також страждає від лавини проблем безпеки під час виконання деяких своїх основних обов'язків. Таким чином, дослідження має на меті розглядати виклики безпеці та критику, які заважають Інтерполу як глобальній поліцейській агенції у виконанні своїх обов'язків, які включають: політично вмотивовані арешти/переслідування опозиції; упередженість, участь у багатомільярдних угодах з винуватцями; несправедливі судові процеси серед інших корупція. До репозиціонування агентства, щоб залишатися високим будучи чутливою та стратегічною у своїй боротьбі з міжнародними злочинами та безпекою, дослідження рекомендує необхідність запровадження та інтеграції ефективних реформ у систему, щоб виконувати свої основні завдання без страху та прихильності в глобальній системі.

1.2 Інституційна система Інтерполу

Інституційна система Інтерполу була створена для того, щоб дозволити Інтерполу досягати цілей, встановлених Статутом, та виконувати свої основні функції.

Під інституційною системою Інтерполу розуміється сукупність взаємо залежних елементів (інститутів), об'єднаних у єдине ціле (міжнародну організацію, що характеризується єдністю та цілісністю).

Інститути та елементи які складають систему Інтерпол:

1. Наявність організаційних прав та обов'язків. Права та обов'язки Інтерполу впливають із прав та обов'язків держав-членів (визначення та наявність прав та обов'язків організації, тобто характеристика повноважень Інтерполу полягає в тому, що його права та обов'язки є правами та обов'язками держав-членів від учасників держав-членів);

2. Процедури прийняття рішень (порядок прийняття рішення та встановлення його юридичної сили у рамках міжнародних організацій прийняття рішень характеризується спеціально розробленими процедурами. Інтерполу для прийняття потрібна більшість у дві третини, якщо непотрібне голосування)
3. Офіційна участь кожної країни в Інтерполі. Членами Інтерполу є держави, представники яких беруть участь у роботі Генеральної Асамблеї у складі урядової делегації, а кількість держав, що є членами Інтерполу, становить 187 (за іншими даними, 188) держав. Термін «поліцейська агенція» не слід розуміти буквально. Його назва може залежати від особливостей правоохоронної системи штату. Заявки на вступ до Інтерполу надсилаються Генеральному секретарю відповідним державним органом. Рішення про приєднання приймається більшістю 2/3 голосів загальних зборів.
4. Наявність установ (організаційних систем), які займають місця, відповідні їх завданням та функцій, тобто відповідних організаційних структур (постійно діючих установ та штабів).
5. Співробітництво з конкретних напрямів міжнародної діяльності. Інтерпол був створений для надання підтримки всім організаціям, національним агентствам та службам, спрямованим на запобігання чи стримування злочинності, а також для координації національних зусиль у сфері сприяння міжнародному поліцейському співробітництву.

РОЗДІЛ 2. Організаційна структура Інтерполу. Функції його керівних органів.

На мій погляд, на особливу увагу заслуговує організаційна система Інтерполу, яка становить основу інституційної системи цієї організації.

До структури Інтерполу входять:

- Виконавчий Комітет
- Генеральний Секретаріат
- Генеральна Асамблея
- Консультанти
- Національні центральні бюро

Після ухвалення Генеральною Асамблеєю ООН резолюції A/RES/51/115 жовтня 1996 р. МОКП-Інтерпол набув статусу спостерігача при Генеральній Асамблеї ООН. [4]

Постійне представництво Інтерполу при ООН знаходиться у Нью-Йорку(США).

Будь-яка країна може уповноважити органи державної поліції, функції яких пов'язані з діяльністю агентства, діяти як члени агентства.

Інтерпол має регіональні відділення у шести країнах: Аргентині, Кот-д'Івуарі, Сальвадорі, Кенії, Таїланді та Зімбабве.

2.1 Генеральна Асамблея Інтерполу

Вона складається з делегатів, призначених урядами держав-членів. Будучи вищим керівним органом Інтерполу, вона збирається раз на рік і приймає всі основні рішення, що стосуються загальної політики, ресурсів, необхідних для міжнародного співробітництва, методів роботи, фінансів і програм діяльності. Обирає посадових осіб Організації. Загалом Асамблея приймає рішення простою більшістю голосів у формі резолюцій. Кожна представлена держава-член має один голос. [5]

Збори можуть збиратися на позачергову сесію, яка повинна проводитися за місцем організації. Позачергова сесія може бути скликана найближчим

часом за розпорядженням Президента або Генерального секретаря, але не пізніше ніж через 30 днів і не пізніше ніж через 90 днів після того, як буде подано запит. Порядок денний позачергової сесії має включати лише питання, з якого було скликано засідання.

Процедури прийняття рішень Генеральною Асамблеєю не відрізняються від процедур більшості міжнародних міжурядових організацій. Загальні збори мають право приймати рішення лише на пленарному засіданні. Такі рішення можуть мати форму резолюцій або просто фіксуватися як рішення в протоколі. Остаточна форма рішення використовується при вирішенні питання про обрання керівного складу організації, прийом нових членів організації, прийняття плану діяльності на наступний рік, вибір місця проведення наступної сесії Генеральної Асамблеї.

Робота Генеральної Асамблеї відбувається у сесійному режимі. Резолюції можуть набувати різних форм. Текст проекту резолюції може містити рекомендації або правила, які необхідно ухвалити, або останні можуть бути знайдені у звіті, що супроводжує резолюцію.

Чергові сесії Генеральної Асамблеї проводяться раз на рік, зазвичай восени. Кожна держава-член має право запросити Генеральну Асамблею для проведення на своїй території. Місце проведення наступної сесії буде обрано Генеральною Асамблеєю із запрошень, отриманих наприкінці кожної сесії. Точну дату наступного засідання буде визначено запрошеними гостями та президентом організації після консультації з виконавчим директором. [6]

Протягом чотирьох місяців країни-учасниці отримують офіційний лист-запрошення від приймаючої країни дипломатичними каналами та у вигляді повідомлення Генерального секретаря.

На сесіях Генеральної Асамблеї головує Президент Організації, а діяльність Секретаріату Генеральної Асамблеї забезпечує Генеральний секретар. Основним завданням Генерального секретаря є складання підсумкового звіту про дебати у вигляді протоколу.

Процедури прийняття рішень, встановлені Статутом та Загальними правилами, відповідають потребам організації. Тому що Кодекс це найважливіший документ, який має бути стабільним. Це виправдовує використання кваліфікованої більшості, «жорсткого» методу внесення поправок до Статуту. У практиці міжнародних відносин зміни, що відбуваються у громадському житті, можуть бути доповнені документами, що передбачають «м'який» спосіб зміни правової поведінки Інтерполу. [7]

Поділяються функції Генеральної Асамблеї Інтерполу на нормотворчі, виборчі, адміністративні та політичні:

- Визначати принципи та здійснювати спільні заходи, що відповідають досягненню цілей
- Виконувати обов'язки, які викладені у Статуті (тобто приймати рішення про приєднання нових членів до Інтерполу)
- Затвердження та розгляд договорів, укладених з іншими організаціями.
- Затверджує загальний план роботи на наступний рік, підготовлений Генеральним секретарем.
- Визначає фінансову політику організації;

2.2 Виконавчий Комітет

Тринадцять членів обираються Генеральною Асамблеєю з числа делегатів держав-членів. Вони обираються на основі справедливого географічного розподілу та мають бути з різних країн. Президент обирається на чотири роки. Він головує на сесіях Генеральної асамблеї та засіданнях Виконавчого комітету, стежить за виконанням рішень, прийнятих керівними органами Організації, і підтримує тісний контакт з Генеральним секретарем.

Три віце-президенти та дев'ять звичайних членів обираються на трирічний термін повноважень. [8] Виконавчий комітет зазвичай збирається тричі на рік. Він забезпечує виконання рішень Генеральної Асамблеї, готує порядок денний сесій Генеральної Асамблеї, затверджує програму діяльності

та проект бюджету перед їх поданням на Асамблею, а також контролює управління Генеральним секретаріатом.

Чергові вибори членів комітету проводяться Генеральною Асамблеєю після закінчення кожної чергової сесії з-поміж представників Генеральної Асамблеї. Вибори проводяться для заповнення вакансій наприкінці строку повноважень члена у разі смерті чи відставки члена Виконавчого комітету. [9]

Голосування таємне якщо два кандидати наберуть однакову кількість голосів, буде проведено повторне голосування.

Члени Виконавчого комітету займають свої посади до кінця сесії Генеральної Асамблеї, що проводиться у рік, у якому закінчується термін їх повноважень.

Виконавчий комітет ухвалює рішення під час сесії або, якщо вона цього забажає, за письмовою процедурою.

Правління може у межах своїх повноважень створювати допоміжні консультативно-дорадчі органи зі свого складу та організації а також призначити одного або кількох своїх членів для вивчення конкретних питань свого порядку денного.

Ці доповідачі подають звіти Виконавчому комітету.

Мови Виконавчого комітету є чотирма робочими мовами Генерального секретаріату.

Члени Виконавчого комітету несуть особливу відповідальність і повинні робити це для підтримки чесності та репутації організації.

Члени виконавчого комітету повинні дотримуватись найвищих стандартів та пам'ятати про важливість своїх обов'язків та відповідальності, враховувати суспільний характер своїх обов'язків та діяти таким чином, щоб підтримувати та зміцнювати громадську довіру до організації. [9]

2.3 Генеральний Секретаріат

Це постійний адміністративно-технічний орган, через який працює Інтерпол. Він виконує рішення, прийняті Генеральною Асамблеєю та Виконавчим комітетом, спрямовує та координує дії, спрямовані на боротьбу з

міжнародною злочинністю, централізує інформацію про злочинність і злочинців і підтримує контакти з національними та міжнародними органами влади. Генеральний секретаріат складається з Генерального секретаря та технічного та адміністративного персоналу, необхідного для виконання роботи Організації. Ним керує Генеральний секретар, який призначається Генеральною Асамблеєю на п'ятирічний термін повноважень. Він відповідає перед Генеральною асамблеєю та Виконавчим комітетом за загальне та фінансове управління Організацією. [10]

Генеральний секретар може бути перепризначений на новий термін(обмежень за строками немає), але повинен піти у відставку після досягнення 65-річного віку. Однак після досягнення цього віку вони можуть здійснювати свої повноваження до закінчення строку своїх повноважень.

Генеральний секретар обирається з-поміж осіб, які мають високу кваліфікацію щодо поліцейської діяльності.

У виняткових обставинах Виконавчий комітет може на засіданні Генеральної Асамблеї запропонувати припинити здійснення відповідних повноважень Генеральним секретарем.

Генеральний секретар:

- Приймає участь у дебатах Генеральної Асамблеї
- Подає проекти або пропозиції пов'язаних з діяльністю організації, Генеральній Асамблеї або Виконавчому комітету
- Підзвітний Генеральній Асамблеї та Виконавчому комітету.
- Під час виконання своїх обов'язків Генеральний секретар представляє організацію, а небудь-яку конкретну країну.

Співробітники Генерального секретаріату є міжнародними посадовими особами і, як такі, повинні діяти виключно в інтересах Організації. Генеральний секретаріат складається з виконавчого офісу та п'яти дирекцій, кожна з яких відповідає за певні завдання. Виконавчий офіс і фінансовий контролер підпорядковуються безпосередньо Генеральному секретарю. [11]

Як постійний робочий орган Генеральний секретаріат виконує такі функції:

- Служить міжнародним центром боротьби зі злочинністю.
- Виконує рішення Виконавчого комітету та Генеральної Асамблеї.
- Ефективно керує організаційною діяльністю.
- Готує публікації Інтерполу.
- Займається підготовкою проекту плану роботи на наступний рік та подає його Генеральній Асамблеї та Виконавчому комітету для розгляду та затвердження.

Також, цей орган можна розділити на відділи.

Перший відділ це відділі з загальних питань, який вирішує організаційні питання. Воно включає: Секретаріат з організації конференцій та ділових поїздок. 3 підрозділи (кадри, фінансові питання, документація, загальні питання, соціальне забезпечення). Три групи (тиражно-видавнича справа, група перекладачів, поштове листування). [12]

Другий підрозділ це поліція, складається із трьох підрозділів, розділених на групи. Перший підрозділ займається злочинами проти власності та особи. До повноважень другого підрозділу входить боротьба з економічними та фінансовими злочинами.

Третій сектор це інформаційно-довідково-дослідницький. Він включає три підрозділи: технічні та правові дослідження, інформаційно-довідкові матеріали (бібліотека) та підготовка до публікації Міжнародного огляду кримінальної поліції.

Четвертий відділ це технічне забезпечення та підтримка. Він складається із двох підрозділів. Телекомунікації (Зв'язок) та Кримінальні справи та збір інформації. Блок електронної обробки даних, три відділи: дані та оповіщення, що надходять, архів кримінальних справ, тактильний огляд.

2.4 Національні центральні бюро Інтерполу. Організаційно-функціональна структура національних центральних бюро Інтерполу в зарубіжних країнах.

Кожна країна-член має Національне центральне бюро Інтерполу (НЦБ). Він з'єднує національні правоохоронні органи з іншими країнами та Генеральним секретаріатом через безпечну глобальну мережу зв'язку поліції під назвою I-24/7. [13]

Повноваження НЦБ та напрями його діяльності визначаються державами-членами організації самостійно з урахуванням практики та досвіду Інтерполу.

Крім того, необхідно дотримуватися мінімальних стандартів обслуговування. Це необхідно всім органам національної безпеки для забезпечення міжнародного поліцейського співробітництва.

Тому НЦБ має підтримувати цілодобовий зв'язок безвихідних з використанням системи електронної пошти та мати ефективні засоби зв'язку з місцевою поліцією та іншими правоохоронними органами.

Робота НЦБ ведеться трьома офіційними мовами Інтерполу: , французькою англійською, іспанською і, при необхідності, арабською

У рамках своєї ролі у глобальних дослідженнях НЦБ співпрацює з:

- Іншими НЦБ по всьому світу
- Правоохоронними органами

Для ефективного керування ключовими функціями НЦБ

З точки зору основних принципів, співробітники НЦБ мають бути готовими працювати відповідно до інструкцій Інтерполу.

Щодо спеціалізації, то кожен НЦБ має визначити основні напрями своєї діяльності:

- Злочини проти особи;
- Крадіжки, особливо викрадення транспортних засобів.
- Економічні злочини, особливо шахрайство (підробка банкнот інших цінних паперів, комп'ютерні злочини, екологічні злочини)

- Наркотики

НЦБ збирає національну інформацію про небезпечні злочини за межами національних кордонів. Від імені Інтерполу він надсилає до органів національної поліції запити про розшук, затримання та арешт злочинців, що ховаються. [14]

До конкретних обов'язків НЦБ входить, зокрема, публікація списків міжнародного розшуку, екстрадиції, допити та здійснення заходів, пов'язаних з іншими заходами, які стосуються злочинців, які розшукує Інтерпол.[15]

НЦБ Інтерполу є постійним органом зв'язку для координації та зв'язку між державами-членами Інтерполу та отримує та спрямовує всі види міжнародних запитів щодо конкретних поліцейських розслідувань. Вони виступають як центри зв'язку для місцевої поліції, митниці, імміграційної служби та інших державних органів, які займаються боротьбою зі злочинністю (фінансові установи, органи охорони здоров'я, освітні установи тощо).

Основні функції НЦБ у всіх країнах переважно однакові. Серед них

Організувати через відповідні національні правоохоронні органи заходи щодо встановлення осіб, товарів та документів, які розшуковуються державами-членами Інтерполу.

- Забезпечити обмін офіційною та конфіденційною (оперативно-слідчою) інформацією про транскордонну боротьбу зі злочинністю міжнаціональною поліцією та іншими правоохоронними органами, Генеральним секретаріатом та НЦБ Інтерполу в інших країнах.
- Сприяння виконанню(в межах своїх повноважень) рішень та рекомендацій Генеральної Асамблеї та Генерального секретаріату Міжнародної організації кримінальної поліції, включаючи підготовку аналітичних документів з питань міжнародного співробітництва у сфері боротьби зі злочинністю
- Створити банк даних про факти, людей, об'єкти та документи на основі інформації, отриманої в ході міжнародного поліцейського співробітництва.

НЦБ також допомагають обмінюватися кримінальними даними. Вони надають дані про злочинність у державі. Всесвітні бази даних Інтерполу відповідно до національного законодавства. Це підтримує точність дані

існують у потрібний час, щоб поліція могла виявити тенденцію, запобігти злочину або заарештувати будь-якого злочинця. [16]

Кожна держава-член створила Національне центральне бюро (НЦБ), укомплектоване високо кваліфікованими правоохоронцями. НЦБ є основним відділом зв'язку з Генеральним секретаріатом, регіональними відділеннями та іншими державами-членами, які потребують допомоги у проведенні розслідувань та судовому переслідуванні осіб, які переховуються від правосуддя закордоном.

Національне центральне управління Інтерполу має власний правовий статус, оскільки одночасно входить до структури міжнародної організації (Інтерпол) та до структури вітчизняної правоохоронної служби (наприклад, Центральне управління Інтерполу в Україні належить до структури МВС України)

Для прикладу Австрійська агенція національної безпеки Інтерпол є структурним підрозділом Служби кримінальних розслідувань (підрозділ D) Головного управління громадської безпеки. До структури НЦБ входить центральний орган боротьби з незаконним обігом наркотиків. Підрозділи карного розшуку, підрозділи боротьби з організованою злочинністю. Інститут судової медицини. [17]

Відмінною рисою статусу НЦБ Інтерполу в Австрії є виконання контрольних функцій за діяльністю підрозділів кримінальної поліції, які займаються боротьбою з транснаціональною злочинністю.

НЦБ Інтерполу у Франції є складовою Центрального управління кримінальної поліції, зокрема Департаменту міжнародних відносин. Начальник кримінальної поліції також директор Національного центрального бюро Інтерполу. Секретаріат немає оперативних функцій. Основним завданням Секретаріату є аналіз та організація обміну інформацією між французькими правоохоронними органами та іншими національними правоохоронними органами та Секретаріатом Інтерполу

РОЗДІЛ 3. Національне Центральне бюро Інтерполу (НЦБІ) в Україні

Національне центральне бюро (NCB) є державним координаційним центром для кожної функції Інтерполу.

На початку 1991 року вже було обговорено можливість самостійного членства України в Інтерполі, але вертикальна залежність від радянського МВС завадила її реалізації.

Україна приєдналася до Міжнародної організації кримінальної поліції на 61-му Конгресі Інтерполу 1992 року. Наша країна стала повноправним членом Національного центрального офісу Інтерполу після його створення у 1993 році. За цей період було пройдено складний шлях становлення, розвитку та визнання українського відділення Інтерполу як одного з передових підрозділів, які становлять національні інтереси на міжнародному рівні. [18]

Діяльність Агентства національної безпеки Інтерполу України має насамперед між відомчий характер. Для нормативно-організаційного забезпечення взаємодії з іншими правоохоронними органами регіону та Національною поліцією України розроблено «Порядок використання правоохоронними органами можливостей Інтерполу Агентства національної безпеки України» «Попередження, виявлення та розслідування злочинів» підготовлений.

За час існування було створено бази даних «Документообіг», «Люди», «Транспорт», «Компанії», «Культурні цінності», «Депортовані особи» та їх систематизація становить понад 850000 розрахункових одиниць сьогодні. Подальші вдосконалення та розвитку Агентства національної безпеки Інтерполу в Україні сприятимуть інтеграції сил поліції у боротьбі з різними проявами міжнародної злочинності. [19]

Як і в попередні роки, ведеться боротьба зі злочинністю у сферах, пов'язаних із зовнішньо економічною діяльністю, паливно-енергетичним комплексом, особливо промисловим та агропромисловим комплексом, з маніпулюванням високо ліквідними продуктами кредитно-фінансової та

банківської системи. Злочини міжрегіонального характеру, злочини, пов'язані із застосуванням вогнепальної зброї та вибухових речовин, незаконним обігом наркотиків, нелегальною імміграцією, викраденням транспортних засобів.

У своїй діяльності Секретаріат Інтерполу України керується Кримінально-процесуальним кодексом України, Конституцією України, Статутом Інтерполу, міжнародними договорами України законодавчими актами України, щодо боротьби зі злочинністю, та іншими нормативними документами, нормативними актами Міністерства. Загальні справи та національна поліція. Ця служба обмінюється інформацією з питань правозастосування та координує дії щодо боротьби з транснаціональною або по суті транснаціональною злочинністю в Україні Ми постійно розширюємо нашу співпрацю з місцевими правоохоронними органами для реагування на те, що відбувається. [20]

Агентство національної безпеки Інтерполу в Україні досягло великих успіхів у боротьбі з торгівлею людьми, але, незважаючи на це, залишається ще багато проблем, які необхідно вирішити найближчим часом. Подальше вдосконалення та розвиток Української служби сприятиме інтеграції всієї державної поліції у боротьбу з міжнародним тероризмом та іншими міжнародними злочинами.

ВИСНОВКИ

Інтерпол є міжурядовою організацією, спілкування між країнами складає рівні міністерств (головних поліцейських управлінь). Інтерпол збирає та організовує кримінальні розслідування та іншу криміналістичну інформацію. Приймає участь у міжнародних дослідженнях. Проте більшість фахівців у галузі кримінального права, які займаються питаннями боротьби з міжнародною злочинністю, вважають, що цих повноважень недостатньо для ефективної діяльності Міжнародної організації кримінальної поліції у сучасних умовах.

Однак поліція в глобальній системі майже мільярд разів на рік проводить запити бази даних Інтерполу, причому понад 1,1 мільйона критикували погані поліцейські стратегії, і кожне агентство просувало розслідування десь у світі. Інтерпол як глобальний поліцейський орган надає оперативну підтримку державам у глобальних програмах боротьби з тероризмом, кіберзлочинністю, організованою та новою злочинністю. Тому цим операціям часто передують нарощування потенціалу та навчання, щоб забезпечити тривалий вплив у кожній країні. Діяльність Інтерполу також регулюється його керівним органом, Генеральною асамблеєю, яка представляє всіх його членів і збирається щороку. Злочини та злочинці постійно впроваджують нововведення тому Інтерпол зазвичай зобов'язується завжди дивитися вперед і прагнути до цього постійно вдосконалювати свою підтримку та послуги державам-членам.

Основними директивними органами Інтерполу є Виконавчий комітет та Генеральна Асамблея. Постійно чинним робочим органом є Генеральний секретаріат, який очолює Генеральний секретар. Вищим пленарним засіданням Інтерполу є Генеральна Асамблея, вищий виконавчий орган із вужчими повноваження складом між сесіями. Виконавчий комітет очолює президент. Особливе місце у системі адміністративних органів Інтерполу займає Національнецентральне бюро (НЦБ). НЦБ діє одночасно у двох

системах: незалежних держав та конкретних організацій з відповідним подвійним підпорядкуванням. Систему органів управління замикають радники, які виконують виключно дорадчі функції.

Крім цих органів, Інформаційний центр (збір та розповсюдження необхідної інформації в країни-учасниці), Слідчий центр (здійснення слідчих заходів), Групи виконання покарань, Центральні офіси Інтерполу та ін.

Посадовці Інтерполу вважають кримінальні злочини міжнародними злочинами, які вимагають участі поліцейських органів як мінімум трьох держав в їхньому розкритті. При цьому суворо дотримується принципу, що Інтерпол ініціює дії лише за запитом заінтересованих сторін. Цей пункт вважати незмінним з урахуванням принципів міжнародного права. Це пов'язано з тим, що вважається, що жодна міжнародна організація не має права брати на себе судові, поліцейські та інші повноваження національної влади щодо здійснення прав людини перебуваючи на території суверенної держави

З вище викладеного видно, що Інтерпол є єдиною міжнародною організацією, яка грає безпосередню та практичну роль у запобіганні та припиненні «міжнародної злочинності».

Список використаних джерел

1. Паніотов Є. Правові й організаційно-тактичні основи взаємодії правоохоронних органів каналами Інтерполу // Підприємництво, господарство і право. — 2008. — № 9. — С. 167-170
2. Бандурка О.М. Інтерпол: Міжнародна організація кримінальної поліції: Наук.-практ. посібник. Харків: Держ. спеціалізоване вид-во „Основа”, 2003. — 324 с.
3. Орищенко Є. Оптимізація функцій інтерполу // Науковий вісник Нац. академії внутр. справ України. — 2004. — № 6. — С. 196-202.
4. Бандурка О. М. Інтерпол: Міжнародна організація кримінальної поліції. — Х., 2003. — 324 с.
5. Міжнародні правові організації / За ред. Мешкова В.И. — М., 1998.
6. Гайова Г. Правові основи діяльності інтерполу, його роль і місце в системі органів правопорядку/ Ганна Гайова // Підприємництво, господарство і право. — 2006. — № 5. — С. 114-118.
7. Мацко А. Становлення Інтерполу в Україні // Економіка. Фінанси. Право. — 1998. — № 10. — С. 25-28
8. Гайова Г. Національне центральне бюро міжнародної організації кримінальної поліції — Інтерпол в Україні: особливості правового статусу та можливості шляхами удосконалення (порівняльно-правовий аспект) // Підприємництво, господарство і право. — 2007. — № 1. — С. 131-134.
9. Паніотов Є.К. Міжнародне співробітництво України у протидії транснаціональній злочинності (теоретичний аспект) // Часопис Київського університету права. Український науково-теоретичний часопис. — Київ: Київський університет права НАН України. Інститут держави і права ім. В.М. Корецького НАН України. — 2006. — № 3. С. 150-154.
10. Дайчман І. Інтерпол. Світова система боротьби зі злочинністю. - М.: РІПОЛ КЛАСИК, 2003. - 480 с.
11. Виноградова, Оксана Іванівна. Міжнародне співробітництво України у галузі боротьби зі злочинністю (кримінально-процесуальний аспект): Автореф. дис... канд. юрид. наук: 12.00.09 / Національна юридична академія України ім. Ярослава Мудрого. — Х., 2000. — 22 с.

12.Смелік В.Б. Національне Центральне Бюро Інтерполу в Україні: мета та основні напрямки діяльності // Вісник Національного університету внутрішніх справ. Вип. 18. – Харків: Вид-во НУВС, 2001. – С. 127-130\

13.Джужа О.М., Василевич В.В., Кулакова Н.В. та ін. Організована злочинність в Україні та країнах Європи: Посібник / За заг. ред. проф. О.М. Джужі. – К.: Київ. нац. ун-т внутр. справ, 2007. – 248 с.

14.Біленчук П.Д., Єркенов С.Є., Кофанов А.В. Транснаціональна злочинність: стан та трансформація: Навчальний посібник / За ред. акад. П.Д. Біленчука. - К.: Аттика, 1999. - 272 с.

15.Паніотов Є.К. Правові й організаційно-тактичні основи взаємодії правоохоронних органів каналами Інтерполу // Підприємництво, господарство і право. Щомісячний науково-практичний господарсько-правовий журнал. – Київ: Інститут приватного права і підприємництва АПрН України. – 2008. – № 9. С. 167-170.

16.Статут Міжнародної організації кримінальної поліції – Інтерпол

17.Положення про основи організації розкриття органами внутрішніх справ України злочинів загальнокримінальної спрямованості, затверджена наказом МВС України від 30 квітня 2004 року № 458. (п. 2: 2.5, 2.14; п. 4: 4.21)

18.Положення про національне центральне бюро Інтерполу, затверджене постановою Кабінету Міністрів України від 25 березня 1993 року № 220

19.Європейська конвенція про передачу провадження у кримінальних справах, 1972 року

20.Додатковий протокол до Угоди між урядами країн-учасниць Чорноморського Економічного співробітництва про співпрацю у боротьбі зі злочинністю, зокрема організованою

ДОДАТКИ

Додаток 1

Витяг з антиплагіату

The screenshot displays the 'Summary' page of a plagiarism report on the website antiplagiat.ru. The browser address bar shows the URL 'users.antiplagiat.ru/report/summary/8'. The page header includes the site logo, user information (tariff: Free, balance: 0), and a menu. The main content area shows the following report statistics:

Категорія	Відсоток
Оригінальність	84,04%
Совпадення	15,96%
Цитування	0%
Самоцитування	0%

Below the statistics are buttons for 'ПОЛНЫЙ ОТЧЕТ', 'КРАТКИЙ ОТЧЕТ', and 'ИСТОРИЯ ОТЧЕТОВ', along with options to 'РАСПЕЧАТАТЬ', 'ВЫГРУЗИТЬ', and 'СОЗДАТЬ ССЫЛКУ'. The 'Свойства документа' section contains the following fields:

- Имя исходного файла: Курсова Лісова Єлизавета.txt
- Авторы документа: Не указано (two empty fields)
- Название документа: Курсова Лісова Єлизавета
- Тип документа: Не указано

A 'РЕДАКТИРОВАТЬ СВОЙСТВА' button is located below these fields. The bottom of the image shows a Windows taskbar with the system clock at 9:35 on 24.12.2022.